

fejlagtige. Men i øvrigt ved det ærede Medlem jo, at det Forslag, Handelsministeren forelagde for Rigsdagen, og som han havde ønsket gennemført, havde en højere Indtægtsgrænse, ud fra hans og Regeringens Opfattelse af Pengenes Værd for Øjeblikket. Men det kunde altsaa ikke gennemføres i Rigsdagen.

Det ærede Medlem for Odense Amts 9de Valgkreds (Jensen-Sønderup) kom ind paa Spørgsmaalet om Forpligtelsen for Arbejderne til at melde sig paa Arbejdsanvisningskontorerne og vilde have sig og Arbejdsanvisningskontorerne værget imod den gennem at ville tilstræbe nogen Kontrol med Arbejdsløshedskassernes Kontrol. Jeg ved nu heller ikke, om det er noget saadant, der ligger i Tanken. Men det ærede Medlems hele Plan tror jeg kan imødegaaes fra Arbejdsløshedskassernes Side just med en Begrundelse hentet fra Ønsket om det bedst mulige Samarbejde mellem de nævnte Institutioner. Man maa jo atter her erindre den Maade, hvorpaa Arbejdsløshedsspørgsmaalet og Arbejdsanvisningsspørgsmaalet er vokset op her i Landet. Det er jo ikke, som man, naar man hører Udtalelser her i Rigsdagen, ofte kunde faa Indtryk af, saaledes, at der er en Række Kasser, som hjælper mod Arbejdsløshed, og der er en Arbejdsanvisning, og at man vil have disse sat i Forbindelse. Nej, der er to Anvisninger her i Landet, nemlig Arbejdsløshedskassernes Anvisning og det offentlige Anvisning, og det er efter min Opfattelse — og jeg tror, den vil vise sig at være holdbar i det lange Løb — et stort Gode for vort Land, at vi har en faglig Arbejdsanvisning knyttet til selve Faget og med hele dens Kendskab dertil, thi den offentlige Arbejdsanvisning vil aldrig kunne faa det nøje og indtrængende Kendskab til Specialiteterne i Faget, som Faget selv kan tilvejebringe.

I de Bemærkninger i Betænkningen, som er trykt Side 41, og hvor der findes en yderligere Motivering for det Ændringsforslag vedrørende Ordningen af dette Forhold, som er optaget i Lovforslaget, nemlig en Særudtalelse af Kontorchef under Arbejdsanvisningen Hvidtfeldt, gør han gældende, som det synes mig med meget stor Styrke, at Planen om et personligt Møde paa Arbejdsanvisningskontoret vilde for Tiden kun lade sig gennemføre for Provinsbyernes

Vedkommende, medens den neppe med Fordel lader sig praktisere for Landkommunernes Vedkommende, „og det vil alene af Pladshensyn for nærværende være uigenemfærligt for København, idet der i Løbet af Vinteren for de ca. 70 københavnske Afdelinger af Arbejdsløshedskasser med ca. 100 000 Medlemmer kan forventes en ca. 10 000 Tilmeldinger paa Dage efter en Frostperiodes Indtrædelse.“

Det er jo ganske klart, at naar det ærede Medlem staar og taler om det nyttige i, at et Arbejdsanvisningskontors Chef o. s. v. kan tale med den enkelte Arbejder, om ikke han, som er ugift o. s. v., kan tage ud til det og det Arbejde, kan en saadan personlig Forhandling meget lettere ske gennem en enkelt, faglig specialiseret Kasse end i en stor Centraladministration, som, navnlig paa Dage, hvor der er stærk Arbejdsløshed, vil staa ganske magtesløs overfor Spørgsmaalet om en saadan personlig Forbindelse mellem Ledelsen og de arbejdsøgende. Det ærede Medlem siger, at det er bedre ved en personlig Samtale at erfare noget om Arbejderens Stilling o. s. fr. end paa en Blanket. Ja, men den ikke i alle Fag og i alle Specialiteter indenfor Fagene særlig sagkyndige, som sidder paa det offentlige Arbejdsanvisningskontor, vil hverken gennem en Blanket eller en Samtale med vedkommende Arbejder kunne danne sig et Skøn over hans Kvalifikationer. Og det er meget forstaaeligt, at Arbejderne er imod, at der fra det offentlige Side sker Anvisning af en maaske første Klasses Arbejdskraft til en anden eller tredje Klasses Arbejdsplads, idet det jo netop maa være Anvisningens Hensigt, at Arbejde og Plads kommer til at svare til hinanden. Det er kun derigennem, stabile Arbejdsforhold overhovedet kan tilvejebringes. Derfor vil man, hvis man vil gaa den Vej, som anbefales af det ærede Medlem, som tillige er Arbejdsanvisningsdirektør, blive nødsaget til at skabe en uhyre Administration — og der kan naturligvis for en Administration være noget meget tiltalende i et saadant Fremtidsbillede — med faglige Underledere, Folk, som er kendte med de enkelte Detailler i Fagene. Men dette Kendskab har man i Arbejdsløshedskassernes faglige Anvisning.

Jeg skal tillade mig at oplæse, hvad Kontorchef Hvidtfeldt i Centralarbejds-